

Започнала тя да се къпе с тях и по едно време бутнала момичето в най-дълбокото място на реката. Мащехата облякла нейните дрехи и се престорила на момичето.

Видял я вечерта царския син и я попитал:

– Защо толкова си погрозняла, почерняла?

– Днес ходихме на реката и цял ден слънцето ме пече. Затова съм почерняла, затова съм погрозняла.

Вечерта като си легнали, еленчето пак слязло от гората. Приближило се то до леглото и започнало да милва краката им. Милвало ги и си повтаряло:

– Тези крака на батко, тези крака на злата мащеха, тези крака на батко, тези крака на злата мащеха...

Мащехата се уплашила, че някой ще разбере тайната ѝ и заповядала да отсекаат върбата и да заколят еленчето. Тя толкова много настоявала, че царският син накрая се съгласил. Там където хвъркнала кръвта обаче поникнала друга върба, още по-близо до леглото. Вечерта клонките милвали от едната страна баткото, а пък от другата страна шибали злата мащеха, милвали баткото и шибали злата мащеха...

Един ден на мащехата и се прияло риба и пратили царските хора да наловят малко в реката. Върнали се те с най-голямата риба, която някой бил виждал. Не можели да ѝ се начудят. Отворили я вътре и що да видят – още по-голямо чудо – това била рибата, която гълтнала момичето и то излязло от вътре живо и здраво. Разказало то на всички своята история. Озърнали се те да видят къде е злата мащеха, а тя тъкмо се готвела да бяга. Хванали я и я убили. А принцът и момичето заживели щастливо.

